Kelecsényi László

Örök másnap

Szerelmi komédia négy felvonásban, utójátékkal
(Részlet a darabból)

Szereplők
ÁDÁM, középkorú férj
RÓZSA, vele egykorú felesége
PARÁZS, a húszas éveiben jár
ORCHIDEA, Parázzsal egykorú
ANIMA, androida, fiatalnak látszik
XXX egy hetven körüli férfi

Játszódik holnap vagy holnapután, egy nagyvárosban, Európában, bolygónkon.
Könyvdráma, de előadás esetén csak 16 éven felülieknek való

Utójáték

Napokkal később.

Ádám fel-alá járkál a kölcsönlakásban. Egyedül van. Felforgat mindent. Nem talál semmilyen holmit, ami Anima jelenlétére utalna. Végül az ágyon, a párna alatt megleli azt a sokrét hajtogatott kartonlapot, amiből Anima életre kelt. Széthajtja, kiteregeti, keresi benne a lányt, de persze nem talál semmit. Dühödten széttépi a lapokat, és szerteszórja a lakásban, rájuk tapos. Csapzottan leül az ágyra, aztán kisvártatva benéz alája.

ÁDÁM Nocsak, egy könyv! (*Lenyúl érte, kiveszi.)* Dea itt felejtette … Márai Sándor… (*Belelapoz a kötetbe, amiből kiesik az a láncon függő kis kereszt, amit Orchidea viselt a nyakában. Megnézi, aztán zsebre teszi.)* Ez… ez… Dea… *(Keresi a mobilját, nyomkodja a gombokat.)* Nem veszi föl… De legalább kimegy a hívásom… Nem, nem akarok üzenetet hagyni… Nem tűnhet el valaki csak úgy, valami nyomot kell hagyjon… Hoppá … Felhívom Parázst, végül is neki köszönhetem, hogy Deát megismertem. *(Másik számot nyomkod, vár. Közben újra kutat a lakásban.)* Minden eltűnt, kivéve ezt a könyvet. Tehát, nem álmodtam, mégis itt volt, itt élt… Na, végre! Helló, Parázs! … Igen, én… Meg vagy lepve? Hát még én mennyire meg vagyok lepve! … Figyelj, valami fontosat akarok kérdezni tőled. … Emlékszel arra a lányra, akivel a színitanodába jársz? Feljött hozzánk, hogy együtt próbáljatok… Igen,

Orchideának hívták, vagyis hívják, nem tudom, miért beszélek róla múlt időben… Mit tudsz róla? … Hogyhogy semmit? Az nem lehet… Már nem jár oda? Vagy te nem jársz? … Ne érzékenykedj, fontos lenne… Persze, hogy nekem… Parázs! Szerintem te léptél le… Én így emlékszem… Jó, legyen neked igazad, akkor is kérlek, ha megtudsz róla valamit… Találkozó? Egy ebédre jó vagy nálam, valahol a városban… (*Kinyomja a telefont.)* Reménytelen, eléggé reménytelen… Az egyik azért, a másik ezért…

Az ajtóban minden kopogtatás vagy csengetés nélkül megjelenik egy hetvenes férfi. Ádám megfordul

ÁDÁM Maga kicsoda? És hogy kerül ide?
XXX Magyarázkodnom kellene? *(Beljebb lép.)*
ÁDÁM Még maga kérdi? Mit keres itt?
XXX Ami azt illeti… *(Elhallgat.)*
ÁDÁM Szóval? Miért? … Mondjon már valamit: a villanyórára kíváncsi vagy a vízórát fotózza? He?
XXX Kedvesebben is bánhatna egy vendéggel.
ÁDÁM Szóval vendég.
XXX Leülhetek? Kicsit magasan lakik. Ötödik emelet.
ÁDÁM Miért nem jött liften? Különben a lakás nem az enyém, egy barátomé.
XXX (*leül)* Igazán? Nincsen sajátja? Ha jól nézem, elmúlt negyven. Nincs saját otthona, semmit se tudott összehozni?
ÁDÁM Onnan eljöttem. El kellett jönnöm.
XXX Kellett?
ÁDÁM Így volt tisztességes.
XXX Tisztességes? Az tisztességes, ha valaki elhagyja a feleségét?
ÁDÁM Ez elképesztő, beállít ide, azt se tudom, kicsoda, és elkezd nekem prédikálni.
XXX Én csak egy ténykijelentést tettem. Vagy tévedtem?
ÁDÁM Nem tévedett. Én léptem le.
XXX Hát akkor?
ÁDÁM Várjon. Megmagyarázom. De hosszú ... Szívesen megkínálnám valamivel, de nincs itthon semmi.
XXX Nálam mindig van. *(Egy addig észrevehetetlen palackot húz elő.)* Poharai csak akadnak.
ÁDÁM Hozom. *(Zavartan.)* Nem is tudom, hogyan kezdjem. *(Két poharat vesz elő.)*
XXX *(italt tölt)* Azt tanácsolja egy híres író, hogy jobb mindjárt az elején kezdeni.
ÁDÁM Ja, egy író, az lehet. De ez nem irodalom, hanem valóság. Bár ami a végét illeti, nem tudom, már semmit sem tudok. A tetejébe itt van maga…

XXX Próbáljon meg értelmesen beszélni.
ÁDÁM Na, ezt megkaptam. Köszönöm … (*Iszik.)* Szóval, jött egy nő az életemben…
XXX Úgy érti, hogy egy másik. Hiszen volt már egy.
ÁDÁM Úgy értem. Sőt. Nem is egy jött. Három.
XXX Három? Egyszerre? Nem sok egy kicsit?
ÁDÁM Dehogyis. Nem egyszerre voltak. Egymás után, egyik hozta a másikat.
XXX Manapság már semmin sem lehet csodálkozni.
ÁDÁM Maga honnan jött? Melyik bolygóról tévedt ide? Magyarul elég jól tud, ebben a világban él, nem?
XXX Honnan jöttem? Legyen elég annyi, hogy láttam egyet-mást. Nemigen tudna meglepni semmivel. Azzal sem, ha egy felfújható babát rejtegetne a szekrényében. *(Odamegy, kinyitja a szekrényt, belenéz.)*
ÁDÁM Mit képzel! S mit kutat? Ki engedte meg magának?
XXX Esetleg egy bilincs vagy korbács, sötét álarc.
ÁDÁM Ember! Én a normális szexet szeretem.
XXX Jól van, nem kell mindjárt felháborodni. Mi a normális? Mesélhetnék a férfiak szokásairól, miket művelnek… Egyébként, meg tudod határozni mi a normális a szexben?
ÁDÁM Tudja mit, nem érdekel. De ha már olyan sokat látott, mondja meg hová lett a szerelmem…
XXX Melyik? Mert amint hallom, akadt belőlük egypár az utóbbi időben.
ÁDÁM Dea. Azaz Orchidea. Őt keresem.
XXX (*a zsebéből elővesz egy kis fekete noteszt)* És a többiek sorsa nem érdekel? (*Belelapoz.)*
ÁDÁM *(meglepetten)* Az az, aminek gondolom?
XXX *(kissé gúnyosan)* Ismerős?
ÁDÁM Hogy került magához? Mennyit kerestem! (*Nyúl érte.)*
XXX *(nem adja oda)* Nem úgy megy ez, kisbarátom. (*Nézi a noteszt.)* Lássuk csak, miért-kiért vagy úgy oda?
ÁDÁM *(mérgesen)* Most névsort fog olvasni?
XXX Itt van mindjárt az A betű. Azt mondja, hogy Alexandra. *(Olvas.)* Mellettem ült a moziban. Együtt izgultuk végig a filmet. Utána megszólítottam. Kedves lány, enyhe tájszólással beszél. Csókolódzás közben összeszorítja a száját. Az ágyig nem jutottunk el…
ÁDÁM Most boldog?
XXX Most a te boldogságodról beszélgetünk.
ÁDÁM Semmi se volt, csak egy kis ártatlan smacizás.
XXX Úgy, csak smacizás? Na, jó. Menjünk tovább az ábécében. *(Lapoz.)* F, mint Füzike. *(Magában.)* Micsoda neveket adnak! *(Ádámhoz.)* Tényleg így hívták?

ÁDÁM Így mutatkozott be.
XXX *(olvas)* Szemben ült a HÉV-en…
ÁDÁM *(folytatja)* … nagyot tüsszentett, mire azt mondtam neki, egészségedre…
XXX *(átveszi)* … rövid, feszes sortban utazott, együtt szálltunk át a kombinóra. Hazáig kísértem, megadta a számát… (*Felnéz.)* És aztán?
ÁDÁM Aztán, aztán… Felhívtam… Hagyjuk ezt!
XXX Fotók nincsenek? Nem fényképeztél? Szoktatok.
ÁDÁM Mi az, hogy szoktatok?
XXX Férfiszenvedély.
ÁDÁM (*dühösen)* Adja vissza a noteszomat. Mit akar ezzel a névsor-olvasással bizonyítani?
XXX Semmit. *(Ledobja a noteszt.)* Lázadozol…
ÁDÁM (*felveszi)* Hogy kerestem.
XXX Sokszor csak a lázadás szépségéért lázadtok. Nem is a szépségért…
ÁDÁM *(némán lapozgat, nem is figyel a vendégére)* Csenge … (*Elméláz.)*
XXX … nem az eredményért, csak a lázadás kedvéért. Sejted, hogy veszítesz, de ember vagy… *(Megáll.)* Ember. És újra meg újra megpróbálod.
ÁDÁM *(becsukja a noteszt)* Kicsoda maga?
XXX Hiába nézed, a D-nél nincsen egy név sem. Sőt, nemcsak Dea nincsen, Orchidea sem. Őt még nem könyvelted le.
ÁDÁM Hogy jönne ő ide?
XXX Hogyan? Hát, ahogy a többiek. A Violák, az Orgonák. Úgy veszem észre, nagyon kedveled a virágnevű nőket. Javasolhatok egy-két új hölgyet? Ha nem lett volna elég eddig.
ÁDÁM Menjen a fenébe!
XXX Boglárka… Ciklámen… Dália…
ÁDÁM Elég! Elég!
XXX Áruld el nekem, hadd tanuljak én is valamit. Mivel veszed le a lábukról őket? Mivel hódítasz? Virág?
ÁDÁM Hogyhogy virág?
XXX Virágot küldesz? Nagy csokrokat veszel nekik?
ÁDÁM Nem szokásom. Néha…
XXX Akkor ékszer. Bár nem tudom, mennyire vagy kitömve. De ez a kettő mindig beválik, vagy az egyik, vagy a másik. Virág vagy ékszer. Ezt különben nem értem a nőkben. Mindent én se érthetek. De működik. Ha romantikus, akkor virág. Ha realista, akkor ékszer. Na, melyik?
ÁDÁM Egyik se. Erre nem is gondoltam.
XXX Mégis kell valami különösnek lennie benned, hogy így dőlnek előtted a babák.
ÁDÁM Átlagos vagyok mindenben, láthatja.

XXX Vagy úgy. Kapiskálom. Az átlag. A középszer. A modern kor embere. Csak semmi rendkívüli tulajdonság. A közép diadala.
ÁDÁM Most meg sérteget. Tűnjön már el innen!
XXX Elmehetek, de akkor semmit sem fogsz megtudni a te kis kedvencedről.
XXX Talán ő küldte magát ide?
XXX Ugyan már! Mit képzelsz? Nem küldött engem senki. Még csak Rózsa sem.
ÁDÁM A feleségem nevét is tudja? Akkor az anyám küldhette rám.
XXX Nem volt szerencsém a nagyságos asszonyhoz. Ugye, errefelé így mondják?
ÁDÁM Akkor ez a gépnő, ez a kartonlapokból hajtogatott …
XXX Jól vagy, fiam? Furcsákat beszélsz.
ÁDÁM Nem tudja, miken mentem keresztül.
XXX No, a végén még sajnálni foglak. Ki fog derülni, hogy a nők áldozata vagy.
ÁDÁM Azt hittem, megtaláltam az igazit, erre eltűnt, s jött helyette egy másik, aki hasonlított is rá, meg nem is, de inkább olyan volt, mint egy paródia, egy hamisítvány, egy …
XXX Mondd csak, nem akarnál nő lenni?
ÁDÁM Miii? … Nő? … Hogy jut ilyesmi az eszébe!
XXX Talán akkor feleletet kapnál a kérdéseidre. Egy másik nézőpont, másik vágy, másik akarat, más szenvedélyek. Nekem már többször megfordult a fejemben.
ÁDÁM *(továbbra is elképedve)* Hát, öregem! Ez nekem soha nem jutott eszembe. Beteg dolog ez.
XXX Beteg? Akkor te tudod pontosan, ki beteg, mi a normális?
ÁDÁM Ahogy megalkotott a teremtő.
XXX Ja, a vallási kártyával próbálkozol. Az biztonságos? Látod, hol tartasz? Vagy az egyik leányzó vallásos volt? Átprogramozta az agyadat?
ÁDÁM Hagyja abba! Ne bántsa őt!
XXX Melyiket? Ámbár mindig a legutolsó a legédesebb. Dea volt a legédesebb? Az istennő. Az isteni nő. Ő kellene most. Olyan jó volt vele? Úgy értem, hogy a hálószobában, azaz itt, ezen az ágyon. Azért mondom…
ÁDÁM Nem is ő volt az utolsó.
XXX Egészen összezavarsz. Azért mondom, meg kellene próbálnod női szívvel és lélekkel élni. Csak egy napig, csak pár óráig. Akkor…
XXX Akkor? Mi lenne akkor?

XXX Megértenél valamit, amit eddig nem értettél. Talán… *(Elgondolkodik.)* De ez sem biztos.
ÁDÁM Mégis, miért történik mindez? … Te tudod? Az apám lehetnél, ha jól nézem. Neked tudnod kell valamit. Áruld el! Avass be!
XXX Mit akartál az élettől? A te életedtől? Gondolkoztál már ezen?
ÁDÁM Hallod-e! Jókat kérdezel. Nem tudom. Talán … (*Elhallgat.)*
XXX Pedig csak te tudhatod. Más nem felelhet helyetted.
ÁDÁM Akkor se.
XXX Hááát…
ÁDÁM Folyton várok valamire. Ne kérdezd, mire. Valami olyasmire, ami megrendít, felráz.
XXX Felráz?
ÁDÁM Nem kaptam semmit az élettől, csak csupa visszautasítást. Nem egyet, százat. Apám lelépett, nem érdekelte a fia. Anyám fogott magának egy új pasit. A lányok lenéztek, nem álltak szóba velem. Az egyetemre, ahová jelentkeztem, nem vettek föl, csak egy főiskolára…
XXX Valami azért összejött. Ott van az a notesz. A nők azért sikerélményt adtak, nem?
ÁDÁM Tölts még! (*Nyújtja a poharát.)* Valami. Igen, valami. Nem semmi. De nem az igazi. (*Iszik.)*
XXX Ez is megoldás, ha nem is a legjobb.
ÁDÁM Árulja már el, ki maga? Iskolai osztályfőnököm? Vagy valami távoli rokon?
XXX Hogy ki vagyok? Ezen néha magam is gondolkodóba szoktam esni. S most sarokba szorítasz? Mondjam meg, ki vagyok? Ember, észak-fok…
ÁDÁM … titok, idegenség …
XXX Egy mérnök ilyen olvasott?
ÁDÁM Ne már! Szavalgatunk itt. Nekem ebből elég. Vagy megmondja, kicsoda…
XXX Vagy, ha nem? Akkor mi lesz? … És ha tényleg nem tudom?
ÁDÁM Ne hülyítsen ezzel. Mit tud Deáról?
XXX Aha, szóval ő a legfontosabb. A többiek? (*A noteszre bök.)*
ÁDÁM Hagyjuk a többieket. Parázzsal nemrég beszéltem telefonon, Rózsa gondolom, elátkoz, az a hajtogatott nő meg…
XXX Hajtogatott nő? Már megint ezzel jössz.
ÁDÁM Nem tudom másként mondani, mintha egy dobozból lépett volna elő.
XXX Egy dobozból. Hát hallottam már egy-két különös históriát, így a nőkkel kapcsolatban, de doboz… miféle doboz?
ÁDÁM Egy hatrét hajtogatott papundekli…
XXX Papundekli? És nő lett belőle? Mondd, fiam, nem szedtél be valamit előtte?

ÁDÁM Itt élt velem. Valóban furcsa volt, de nő volt.
XXX Fiatal? Persze, hogy fiatal, a te korodban velük szoktak, velük szoktatok… hogy is mondjam… öööö … kavarni.
ÁDÁM Inkább ne mondjon semmit.
XXX De mondok. Akár tetszik, akár nem.
ÁDÁM Isten bizony, maguktól jöttek. Nem hívtam őket. Alkalom adódott. Kíváncsi lettem, mit tudnak adni, amit elmulasztottam a mamlasz hűségemmel, meg az egész elbaszott kamaszkorommal…
XXX Rájöttél, végre! Kapard meg a múltadat, és mindenütt egy féltékeny anyát találsz. *(Utánoz.)* Ráérsz még, kisfiam. Ugye, nem gondolod komolyan, hogy az a lány meg te? … (*Szinte megvetően.)* Anyák! … Rémesek mind, egytől egyig…
ÁDÁM Honnét tudod ezt is?
XXX *(most egészen emberi)* Nem mindegy? Tudom, és kész… Megéheztem… *(Kotorászni kezd a zsebében.)*
ÁDÁM Én csak a hiányt ismerem, de azt nagyon. Hogy az a valami, az nincs meg senkiben. Illetve mindegyikben megvan, csak hiányosan. És azt a bizonyos vágyott valamit sem adja nekem, megtartja magának, önző módon…
XXX Te nem tartod meg magadnak a sajátodat? *(Elővesz egy zacskót. Előbb Ádám felé kínálja, de az nemet int.)*
ÁDÁM Gondolja, hogy én vagyok a hibás?
XXX Ha nem, hát nem… (*Eszik.)* Az eredmények azt mutatják. Mindegyiket elveszítetted, ugye? Gondolkodtál már azon, miért nem maradnak meg a nők melletted?
ÁDÁM Ez bonyolultabb. Van, aki maradt volna, de én nem…
XXX Ja, igen, a nejed, a párod, a társad. Nem tudom, nálatok mi a jobb kifejezés.
ÁDÁM Dea…
XXX Dea? De hát ő sem maradt veled. Őbenne megvolt minden? Ő volt az igazi?
ÁDÁM Talán… Igen…
XXX Most talán vagy igen?
ÁDÁM Igen.
XXX Mi igen? A talán igen, vagy az igen igen. *(Elteszi a majdnem üres zacskót.)*
ÁDÁM Az igen igen.
XXX Gondolod, hogy megérdemelte?
ÁDÁM Mit?
XXX A feltétlen rajongásodat, a hódolatot…
ÁDÁM Tud róla valamit?
XXX Ha tudnék, se mondanám. Ahogy ismerlek, képes volnál valami őrültségre.

ÁDÁM Maga tud valamit.
XXX Én? *(Közben elővesz egy fej hagymát.)*
ÁDÁM Maga, igen maga. Tud valamit, amit nem mond el.
XXX Fiacskám, nem olyan nagy dolog. Lelépett, hát lelépett. A nőknek is van ilyen joguk.
ÁDÁM Mondjon már valamit, megöl ez a bizonytalanság.
XXX Szóval ő volt a liblinged? Őt sajnálod leginkább a veszteségeid közül? Megérdemli?
ÁDÁM Olyan… Olyan finom volt, törékeny, olyan… szűzies …
XXX Szűzies? (*Elneveti magát.*) Mesélhetnék erről.
ÁDÁM (*szinte fenyegetően)* Mondja már!
XXX Ne bántsd a gyenge nőt, ha már szeretted…
ÁDÁM Halljam!
XXX Te akartad, aztán…

Ádám megragadja XXX gallérját, de az korát meghazudtolóan egyetlen mozdulattal lerázza őt

XXX Te voltál az egyetlen tiszta ügy eddig az életében. Előtted is, utánad is csupa silány kapcsolata akadt.
ÁDÁM Silány? Ezt hogy érti?
XXX Silány. S akkor még finoman fogalmaztam. Nem ismered a szó jelentését? Nézd meg a neten. Úgyis mindenféle tudást onnan szereztek.
ÁDÁM Ez rágalom. Honnan veszi?
XXX Parancsolsz részletes beszámolót? … André … Hm, mond ez a név neked valamit?
ÁDÁM Egyszer mintha álmában emlegette volna.
XXX Álmában? Szállj le a földre az egekből, kisfiam. Vele volt, vele van. Egy alkoholista tanár, nálad idősebb, s rosszabbul is néz ki.
ÁDÁM Hol él, tudja?
XXX Ha tudnám is, ha meg is mondanám, őt választotta, nem téged. Punktum.
ÁDÁM Miért? … Miért?
XXX Talán az a piás alak jobb szerető. Nem tudom. Csak tippelek.
ÁDÁM Olyan kedves volt, olyan odaadó.
XXX Ne nevettess! Másik arcát láttad, azt láttad, amit látni akartál, nem a valóságot. A valóság … talán … az, hogy ez a kis csaj, ugye így mondjátok, egy szexrabszolga, úgy értem, ennek a halál felé menetelő primitív ürgének a rabja.
ÁDÁM (*összeomlik)* Nem, nem lehet igaz. Nem mondasz igazat. Így akarsz lebeszélni róla.

XXX Na, ide figyelj! Eddig kíméltelek, de ha neked ez kell, tessék. (*Csettint az ujjával, mire a falon Deát ábrázoló fotók jelennek meg. A felvillanó képeken a lány alig öltözötten erotikus pózokban látható.)*
ÁDÁM Neeem… Elég! Hagyja abba!
XXX (*újra csettint, mire a fotók eltűnnek)* Te akartad az igazságot, szegény barátom. Ez van. Ő sem jobb a Deákné vásznánál. (*Magában.)* Csak tudnám, ki az a Deákné?
ÁDÁM Dea … Deák … Deákné …
XXX Szedd össze magad! Játszol az idővel. Pazarolsz. Azt hiszed, hogy ráérsz még. Csak vigyázz, fogy az időd.
ÁDÁM Mégis, hátha…
XXX Nézz magadba! Vagy akár magadra. Hogy áll az életed? *(Elkezdi szétszedni a hagymát.)* Tudod, mit mondanak rólad?
ÁDÁM Kicsoda?
XXX Hát, amúgy mindenki… ha éppen tudni akarod.
ÁDÁM Mindegy, mondja már!
XXX Inkább nem. *(A hagyma szétesik.)* Na, tessék.
ÁDÁM (*lassan, mérlegelve minden szót, mintha csak magának mondaná)* Alkalmatlan vagyok… Mindenre… A boldogságra mindenképpen… Elszalasztottam… Amikor ott állt előttem tágra nyílt szemekkel… Nézett, csak engem nézett… Meg kellett volna érinteni. Belecsókolni a válla gödrébe. Átfogni a derekát, megragadni, el nem engedni…
XXX Kiről beszélsz? Parázsról, vagy valamelyik másikról? Meg tudod mondani? Vagy minden nő kellene? Minden kis ribanc az ujja köré tudott csavarni?
ÁDÁM Nem mind ribanc…
XXX Na, még szép, hogy megvédsz valakit. Nekem mindegy, melyikbe estél bele jobban. A fejedben listázol, ki volt, meddig tartott… A kívüllállónak az egyik tizenkilenc, a másik egy híján… *(A konyhapulthoz lép, poharat keres, inna valamit, de pohár helyett egy gyógyszeres kapszulát talál, felmutatja.)* Ez az oka mindennek.
ÁDÁM *(bámulja)* Micsoda?
XXX Te akartad tudni az igazságot.
ÁDÁM Miféle igazság ez?
XXX Elszabadult a rém.
ÁDÁM Ember, miről beszél?
XXX A tabletta, a fogamzásgátló…
ÁDÁM Most ezzel jön?
XXX Gondolkozzál! Használd egy kicsit más testrészedet, netán a fejedet.
ÁDÁM Mit akar ezzel?

XXX A nők felszabadultak. Amit a százéves mozgalmak nem tudtak elérni, ez a vacak kis pirula megtette. Elszabadultak. Jönnek, vannak, tovább lépnek. Fenemód szabadok lettek. Szabadok? Ugyan, még csak nem is szabadosak… féktelenek… zabolázhatatlanok. Elnyelnek mindent. Befogadnak és elnyelnek. Az egész világot a lábuk közé szorítják, s akkor finoman fogalmaztam… Szegény pasik, szegény Ádám. Nem győződ kapkodni a fejed. (*Tüsszent egyet, majd hatalmas zsebkendőt vesz elő, s nagy zajjal orrot fúj.)*
ÁDÁM Egészségére… Örültem, hogy már nem félek a nőktől, s most jön ezzel, hogy újra szorongjak?
XXX *(komótosan összehajtogatja a zsebkendőt, majd elteszi)* Köszönöm… A nőknek csodálat kell, amit a szemedben látnak. Nem a lelked, nem is a tested… csak az, hogy bámuld őket, hogy rajongj értük.
ÁDÁM De hát az hazugság is lehet.
XXX Na, és! A hazugság tartja fenn és működteti ezt a szép világot. Nézel tévét? Vagy te még az újságolvasó nemzedékhez tartozol. Szép hazugságok cserélnek gazdát, s még jó, ha szépek. Általában brutálisak…
ÁDÁM Na, most aztán nagyon megnyugtatott… Töltsön még! *(Nyújtja a poharát.)*
XXX *(tölt)* Ha ez kell, tessék!
ÁDÁM Nem tudom már, mi kell. *(Iszik.)*
XXX Ideje, hogy induljak. *(Újra előveszi a zacskót, megint kínálja Ádámot, de az ismét elutasítja.)*
ÁDÁM Várjon! Mielőtt elmegy… *(Elbizonytalanodva.)* Tudja-e, tud-e valamit … Meg tudná magyarázni…
XXX *(bekapja az utolsó falatot, rág)* Mit? … Szedd össze magad, fiam! Legalább fogalmazd meg pontosan, mit akarsz tudni. *(Kirázza az üres zacskót.)* Bocsánat.
ÁDÁM De a szerelem… Mi az? Tudja-e, mi a szerelem?
XXX *(megáll, mintha gondolkodna, aztán felfújja a zacskót és kidurrantja, majd elindul kifelé)* De a… Dea? Reménytelen eset vagy. *(Szánakozva visszanéz.)* Vár a kiskutyám odalenn.
ÁDÁM Kiskutya. Igazán? Milyen fajta?
XXX Pudli.
ÁDÁM Pudli? (*Gyanakodva méregeti a vendégét, aztán hirtelen dönt*.) Várjon! Megyek én is. Magával megyek. *(Kiveszi a zsebéből Dea keresztjét, és a nyakába akasztja.)*
XXX Velem? Vagy máshová? Most mit fogsz lépni?
ÁDÁM Fogalmam sincs.
XXX Vissza az úton, vissza Rózsához?
ÁDÁM Nem tudom.

XXX Mert így szokták. Vissza az akolba.
ÁDÁM Mondom, hogy nem tudom. Leginkább sehová.
XXX (*Ádám hátára csap)* Az ördögbe is! Akkor gyere.

(Ha a rendező akarja, itt bejátszathatja a Don Giovanni *fináléjának pár taktusát, abból a részből, mikor a kormányzó szobra pokolra ragadja a címszereplőt.)*

Egymás után kimennek. Valamelyikük kívülről kulcsra zárja az ajtót.

Sötét lesz. Egy ideig üres a színpad. Aztán a fürdőszobából beoson egy nőalak, bebújik az üres ágyba, és állig betakaródzik.

Nem tudjuk, melyik a négy főszereplő nő közül